

[Hans Knudsen.]

Det er kun naturligt, at man i udvalget indgående har arbejdet med de muligheder, der foreligger for at ændre denne helt urimelige marginalbeskatning. Vi har med den stilling, som folketingets flertal har indtaget overfor det oprindelige skatte-reformforslag, måttet se bort fra den løsning, som dette forslag indeholder, og hvorefter forannævnte eksempel ikke ville medføre 70 pct.s beskatning af merindtægten, men derimod kun ca. 30 pct.s beskatning. Men der har været adskillige andre forslag fremme om at ændre den urimelige beskatning af stigende indtægter. Det har alle været forslag, som byggede på at bevare skattefradragsreglen, og flere af forslagene har allerede været debatteret her i folketinget. Denne debat har været ført videre i udvalget og er blevet fulgt op af en række undersøgelser af forslagenes praktiske muligheder. Fra venstres og konservativ side har man følt sig særlig tiltalt af det tidligere af disse partier fremsatte forslag om adgang til forudbetaling af skat med deraf følgende fradragsret, så man derigennem kunne holde den stigende indtægt noget nede det første år og således opnå en udjævning af skattestigningen. Efter vor mening har en sådan ordning haft forskellige uheldige sider, som jeg har omtalt under dette forslags første behandling her i tinget. Fra radikal side har man følt sig mere tiltalt af en ordning, hvorefter indkomststigningen reduceres med 30 pct. Dette forslag har virket mere tiltalende på mig, men også det ville give visse praktiske vanskeligheder, som man er stødt på under de videre undersøgelser i udvalget. Her foreligger der nu et helt nyt forslag, stillet af den højtærede finansminister, et forslag, der også på forhånd har været diskuteret i skattereformudvalget.

Dette nye lovforslag går i al sin enkelthed ud på, at man i stedet for at fradrage de betalte, forfaldne skatter til staten skal have lov til at fradrage de statsskatter, der svarer til den nye selvangivne indtægt. Derved får man netop lejlighed til at fradrage de statsskatter, der svarer til indkomststigningen. Jeg har set dette forslag betegnet som et „Columbusæg“, en betegnelse, der ikke er helt ved siden af. I modsætning til de andre forslag, der har

været drøftet, giver dette lovforslag netop et skattefradrag, der svarer til den større indtægt; ja, efter dette lovforslag får man oven i købet det større fradrag, uden at man som efter venstres og de konservatives forslag skal skynde sig at få en forskudsskat indbetalt, før opgørelsen over indkomståret afsluttes. Ønsket om et fradrag på 30 pct. af indkomststigningen bliver sådan set også imødekommet, selvom man i stedet for et 30 pct.s fradrag af merindkomsten får et fradrag, der netop svarer til skatten af indkomststigningen. Forslaget her er efter min mening det hidtil bedste og mest enkle.

Den højtærede finansminister har i sin fremsættelsestale og i de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, givet så udførlige redegørelser for dets virkninger og dets nærmere udformning, at jeg ikke skal gå i enkeltheder her ved første behandling. Men jeg må måske lige nævne et eksempel, der nøje svarer til det tidligere nævnte med en stigning i indkomsten fra 15 000 kr. til 20 000 kr. En sådan stigning bliver, som jeg før sagde, nu beskattet med 70 pct. eller med 3 500 kr. af de 5 000 kr. det første år efter stigningen. Efter det her foreliggende lovforslag kommer beskatningen ned på 43 pct. i stedet for de 70 pct. I skattereformudvalget blev der forelagt et andet eksempel, der viser, hvorledes en indkomst på 10 000 kr., der stiger til 15 000 kr. og fortsat ligger på 15 000 kr., de første 2 år efter stigningen vil opnå en mindrebeskatning på 1 128 kr. Hvis man tager en beregning over 6 års beskatning, indtil skatten på de årlige 15 000 kr. er kommet i ligevægt, vil det vise sig, at man efter det nye lovforslag vil spare ialt 832 kr. i forhold til det nuværende system.

Jeg har nævnt disse to eksempler, fordi de er særlig karakteristiske for lovforslagets virkninger i praksis. Lovforslaget vil så afgjort betyde en fordel for alle stigende indkomster, og det er jo stigende indkomster, de fleste skatteydere har måttet regne med i de forløbne år, og sådan vil det sikkert også blive fremover. Konsekvensen af lovforslaget må naturligvis også ved faldende indkomster blive, at skattefradraget kommer til at svare til den lavere indkomst; man kan naturligvis ikke have begge fordele. Her får man et system,